

OUDE TIJDEN HERLEVEN, MEVROUW CORNELIA VAN WENSEM DEN BUTTER GEBOREN 1922 VERTELT IN 2007:

In mijn kindertijd woonden we in een huisje bij de boerderij van vaders baas, Hendrik de Jong aan de Gouderakse dijk, toen nog een grintpad.

Als jong meisje werkte ik als dienstmeisje bij een Ouderkerkse boer. Naast de huishouding moest ik kaas en boter maken, ook melken, daar kreeg ik eens de eerste prijs voor met een melkwedstrijd. Het heeft weinig gescheeld of mijn ouders moesten in de oorlog in Duitsland verplicht op een boerderij gaan werken, men kampte daar met personeelstekort omdat er velen in militaire dienst zaten, gelukkig ging het niet door.

NAAR VER HITLAND

Zij verhuisden met acht kinderen naar Ver Hitland in Nieuwerkerk, Vader ging bij boer en melkboer Maarten Slingerland werken bij het Ouderkerkse laantje, we betrokken onder aan de dijk een huisje naast Van der Vlist een kruidenier.

Ik leerde mijn man Kees van Wensem kennen die hier intern werkte bij een boer. Zijn ouders uit Klundert hadden elf kinderen en verhuisden naar Den Helder. Na ons trouwen in 1942 kreeg mijn man een baan en een vrij huisje bij de zee bij een bloembollenboer in Callandsoog. Maar in de oorlog woonde je daar heel gevaarlijk met bombardementen en mijnen, vlak bij die Marinebasis in Den Helder.

Tegenover het huis van mijn schoonouders was alles plat geschoten.

Ik kreeg heimwee naar Zuid Holland dus besloten we in 1947 weer te verhuizen naar Nieuwerkerk.

Schilderijtje van de winkel van Van der Vlist.

VER-HITLAND

WITLOFKWEKERIJ.

Mijn man kreeg werk en een huis bij boer Piet van der Eijk op de hoek Onderweg / Eerste Tochtweg. Later begon hij in een grote schuur waarin gestookt werd een witlofkwekerij die er weinig waren.

Witlof was nog een onbekende groente, wat alleen de elite at, zodoende was het nog erg duur.

Eerst werd het gezaaid, daarna uitgepoot en vervolgens afgedekt met grond.

Witlof groeit in het donker om hun witte kleur te behouden.

Na de oogst werden zij op tafels schoongespoten en verkocht op de veiling, ook aan particulieren.

Toen onze vier zoons en twee dochters wat groter werden hadden we aan personeel geen gebrek.

Ze leerden allemaal een beroep en wilde geen kweker worden. Leen de oudste die nu 65 is werd autorij-schoolhouder, Bram en Kees werden chauffeur die op het buitenland reden en Gert ging naar een supermarkt.

De zaak werd verkocht, mijn man werkte daarna nog voor even als straatmaker in Rotterdam. Mijn man werd op zijn 60ste jaar door slijtage invalide.

Zoon Leen gaf hem autorijles en haalde zijn rijbewijs. Zodoende konden we samen op stap in zijn aangepaste auto van het GAK, we gingen vaak naar zijn oude ouders in Den Helder.

ACTIEF

We verhuisden naar Zevenhuizen.

Altijd ben ik een doener geweest, nu ik oud ben ga ik veel weg o.a. naar de klaverjasclub, bingo, bibliotheekhulp en de koffieochtend, allemaal in de Zevenster, ook naar een spelmiddag van de kerk in Oud Verlaat.

Vaak word ik gevraagd om een gedicht voor te lezen, pas nog voor ongeveer 300 mensen op zondag in de Hervormde kerk. Na afloop zei dominee Haasnoot: Dat was mooi mevrouw van Wensveen!, ik zei: ik heet van WenSEM, van Sem Cham en Jafet uit de bijbel. Zo, nu zal ik het nooit meer vergeten sprak de dominee tegen de lachende mensen!

Zondags komen bijna al onze kinderen hier een bakkie doen, (koffie drinken) want ze wonen allemaal in Zevenhuizen. Ik ben van een eengezinswoning naar het Begoniaplein verhuist waar alles gelijkvloers is want ik heb een versleten knie. Zo krijg je allemaal ouderdoms klachten maar gelukkig is het koppie nog goed en daar ben ik dankbaar voor.

Foto: Het gezin Den Butter en rechts Corrie en Kees van Wensem.

